

jernere fra den hjemlige arne, jo fjernere fra det tilvante, jo vanskeligere problemstillingerne er og samarbejdspartnerne er at operere sammen med, desto flere fejl vil der selvfølgelig ske.

Når der derfor i det fremsatte forslag til vedtagelse spørges efter mere kontrol, kan CD ikke støtte dette. Vi mener, at hele den tyrkiske musik er rykket ud: Der er rigsrevision og statsrevision, der er Danidarevision ved hjælp af selvstændige, uafhængige konsulentfirmaer, og der er Folketinget. Der sættes jo ikke noget i gang, uden at Finansudvalget har besluttet det, og landestrategierne forelægges for Udenrigsudvalget og kontrolleres af dette, så der er kontrol og revision i massevis, og jeg tror ikke en pind på, at yderligere revisionsforanstaltninger vil gøre fejlprocenten mindre.

Så er der det højst besynderlige med, at andre giver mindre end vi. Kunne vi så ikke også gå lidt ned? På den konstatering, at andre giver mere end vi, kan man jo reagere på to måder. Man kan enten sige: Nå ja, men så skjuler vi os bag deres brede rygge. Men mon ikke det er mere logisk og mere nødvendigt at sige: Jo mindre andre giver, desto mere må vi selvfølgelig give, vel at mærke så længe vi har noget at give af, og det har vi jo.

Når nogle kommer og samler penge ind hos mig til et formål, som jeg gerne vil støtte, og de så kommer nogle uger senere og siger: Indsamlingen er ikke gået så godt, som vi havde forventet, og vi mangler stadig væk så og så meget for at kunne opnå formålet, vil jeg da være beredt til, hvis det altruistiske og det egoistiske går op i sagen, og det altså har min interesse og er mit eget behov – jeg vil helst gøre det af ren næstekærlighed, men lad os bare være ærlige – at give mere, således at mine førstgivne penge ikke er overflødige og bliver misbrugt, fordi det mål, man har sat sig, ikke kan nås.

I det hele taget har vi hjemme hos os den skik, at vi bruger 10 pct. af vores indtægt til formål uden for vores egen og vor nærmere families interesser. Det er det, man kaldte tiende i gamle dage, og det kan jeg anbefale til mange. O.k., med to voksnes indtægter er vi velstillede, men det danske folk er også velstillet. Vi hører altid til blandt de fem mest velstillede befolkninger i verden, så vist skal vi da kunne tillade os noget tilsvarende.

Lad os ikke ynkes, men lad os være glade og taknemmelige. Lad andre på deres landsmøder føre 84 dannebrogssflag ind; for mig er ét i salen såmænd tilstrækkeligt. Men jeg er stolt af som

dansker at vide, at vi spiller en rolle her, som vi kan være bekendt, og som gør, at vi kan sove nogenlunde trygt om natten. Jeg synes, det er en ære som dansker at komme ud i verden og høre, at vi er et godt eksempel for andre. Siden hvornår skulle det nogen sinde være andet end en ære?

(Kort bemærkning):

Kim Behnke (FP):

Hr. Melchior fortolkede det fremsatte forslag til vedtagelse, og som et fortolkningsbidrag til hr. Melchior skal jeg gøre opmærksom på, at kodeordet i forslaget er ikke yderligere kontrol. Kodeordene er modernisering og bedre revision.

Selv om hr. Melchior har ret i den lange oprensning af alle de kontrolprocedurer, vi har i dag, må vi konstatere, at de ikke er gode nok. De trænger til modernisering, og de trænger til at foregå på en bedre måde.

Med hensyn til moderniseringen henvises til hr. Paldams anbefaling af, at man går ind og laver langt mere dybtgående økonomiske analyser af, hvordan projekterne er forløbet. Med CD's og hr. Melchiors næstekærlighed kan hr. Melchior vel heller ikke være interesseret i, at pengene går til at understøtte totalitære regimer eller til at holde liv i socialistiske diktatorer, som undertrykker deres befolkninger, eller for den sags skyld, at danske penge givet i næstekærlighed resulterer i, at der står hvide elefanter i form af tomme fabriksbygninger, som ikke bliver brugt til noget andet end til at være en hånd over for den befolkning, som ikke engang kan få mad på bordet, men kan kigge på et dansk prestigebyggeri.

(Kort bemærkning):

Arne Melchior (CD):

Jeg forstår, at næste gang vi har en udenrigspolitisk debat her i salen, vil hr. Kim Behnke kritisere USA for at have indledt forhandlinger på allerhøjeste plan med Kina, hvor der i høj grad er tale om undertrykkelse af menneskerettigheder og et diktatorisk styre. Jeg vil med interesse se frem til, om han også lever op til det i den sammenhæng. Det tvivler jeg på, men det burde han gøre.

Så er der forklaringen af forslaget til vedtagelse. Den får mig da til at tage endnu mere afstand fra forslaget, for så er det altså en kritik af den ansvarlige minister og af regeringen for ting, som de udfører med Folketingets et hun-